

KAKTUS

og andre **SUKKULENTER**

Nr. 2

Juni 2016

Årgang 51

“Kaktus og andre sukkulenter” udkommer 3 gange årligt i februar, juni og oktober måned, som medlemsblad for Nordisk Kaktus Selskab.

Redaktion: Ellen Christensen, Løvsangervej 9, DK-5700 Svendborg, tlf. 2625 6840

E-mail: emke@christensen.mail.dk

Tryk : LaserTryk.dk A/S P. O. Pedersens Vej 9, DK-8200 Århus N

Selskabets regnskabsår er fra 1. januar til 31. december.

Årskontingent: Digitalt medlem DKK 75,-. Traditionel incl. papirblad DKK 175,-.

Vedr. indbetaling, se nederst på denne side. Alle henvendelser vedrørende medlemskab bedes rettet til sekretæren. About information and membership apply to our secretary.

Terminer for indlevering af artikler og annoncer:

Termine für Anzeigen: Terms for advertising:

1. januar, 1. maj, 1. september.

Annoncepris: 1/8 side DKK 100,- 1/4 side DKK 200 - Preise für Anzeigen: 1/8 seite

DKK 100,- 1/4 seite DKK 200. - Price for ans: 1/8 page DKK 100,- 1/4 page DKK 200,-

Hilsen fra redaktøren

Som formanden så rigtig skriver, så er sommeren kommet og med den også

det næste nummer af vores medlemsblad.

På trods af at mange af bladets artikler er skrevet, mens der endnu var kulde og regn, så indeholder de alligevel et håb om at denne sommer vil give blomsterflor og dermed mange glade stunder i samvær med vor hobbyplanter. I den forbindelse vil jeg gerne bede jer tænke på NKS, når I beundrer og fotograferer jeres kaktus og sukkulenter. Del jeres oplevelser med os andre, så vi alle kan få glæde af dem.

Som I kan se i denne udgave, behøver I ikke skrive en lang artikel, de korte har også deres berettigelse! Jeg glæder mig til at læse om sommerens oplevelser, når efteråret melder sin ankomst.

Hav en god og blomsterrig sommer!

Nordisk Kaktus Selskabs hjemmeside:

<http://www.nordiskkaktusselskab.dk>

Selskabets bestyrelse:

Formand: Erik Holm, Helgesvej 11,
7400 Herning. Tlf. 9712 3282 og 2665 4832.

Sekretær: Finn Larsen, Salbyvej 17,
4600 Køge. Tlf. 2252 3208

Kasserer: Rolf Hohlweg,
Nederste Torpenvej 29, 3050 Humlebæk
Tlf. 3020 1175

Fælles E-mail til hele NKS bestyrelse:
nordiskkaktusselskab@gmail.com

Øvrige funktioner:

Webmaster:

Finn Larsen

E-mail: nordiskkaktusselskab@gmail.com

Indbetaling af kontingent:

Danske medlemmer:

Regnr. 1551 Kontonr. 6578713

Udenlandske medlemmer:

Swift: DABADKKK

IBAN: DK4930000006578713

Æresmedlemmer:

Hans Keil & Peter Brandt Pedersen

Forsiden:

Turbinicarpus lilinkeniduus. For år tilbage fik jeg tilsendt en CD-rom fra Lars Lundgren, der er mange fine billeder på, blandt andet det som nu pryder bladets forside.

Formanden har ordet

Kære kaktusfolk!

Efter et koldt og vådt forår, hvis man da ellers kan kalde det sådan, har vi fået ikke bare rigtigt forår, men sandelig også sommer. Det er noget kaktus kan li', men det langvarige kolde og fugtige vejr har desværre også kostet planter her hos mig. I januar så det ellers ud til, at jeg ville slippe igennem hvileperioden uden tab, men det endte med, at tabene blev lige så store som vanligt.

Kredsene er også kommet i gang efter vinteren. Her i det jyske har vi haft et par meget velbesøgte arrangementer med blandt meget andet et par forrygende planteauktioner. Jyllandskredsen har luksusproblemer. Vi er nemlig alt for mange. Det

betyder, at ikke særlig mange kan påtage sig at være værter, fordi de ikke ville kunne huse så mange mennesker. Derfor gør vi, hvad vi kan for at opfordre folk til at danne nye kredse, og NKS-bestyrelsen stiller gerne midler til rådighed, hvis eksempelvis sønderjyder, midt- og vestsjællændere eller andre skulle få lyst til at starte en kreds op. Det kræver, at nogen tager initiativ!

Bestyrelsen har været samlet her i foråret, hvor vi bl.a. gennemgik økonomien. Den har det sådan set ok, men vi kan ikke blive ved med at holde fast på det niveau, som vi har kørt de foregående år. Der må justeres! Vi finder ikke

anledning til vedtægtsændringer, men en mindre justering af kontingentet er nødvendig. "Papir-medlemmerne" må yde en smule mere, så de selv kan dække de omkostninger, vi har til trykning og forsendelse af bladene. I den forbindelse vil jeg gerne opfordre til, at man overvejer endnu en gang, om man kan "nøjes" med digitalt medlemskab.

Vi ser frem til at møde rigtig mange af jer på medlemsmøder rundt omkring i landet og naturligvis til årsmødet i Odense den 27. august. Vi regner selvfølgelig med, at årsmødet lever op til standarden, så man vil kunne regne med et plantesalg med stort udbud af billige planter, et par gode superforedrag, hyggeligt samvær og måske også et par sene og halv våde nattetimer.

God sommer!
Erik.

Kaktusnavne syd for grænsen

Tekst og foto: Hans Keil

Parodia weskampiana

Opkaldt efter Walter Weskamp, Kiel

Efter den nyeste nomenklatur hører denne *Parodia* til *P. sanguiniflora*-gruppen. Walter Weskamp var mangeårig formand for kaktuskredsen i Kiel, og ejede en betydelig plantsamling med *Parodia* som speciale. Flere besøg af kaktusvenner fra NKS fandt sted i 1970'erne.

Weskamp havde kontakt med navnkundige kaktussamlere i Sydamerika (Argentina), fik tilsendt nyfundet plantemateriale, som han efter indgående studier fik sat i system og lavet nybeskrivelser af. Weskamp døde i juli 1997. Til ære for ham fik denne *Parodia* hans navn.

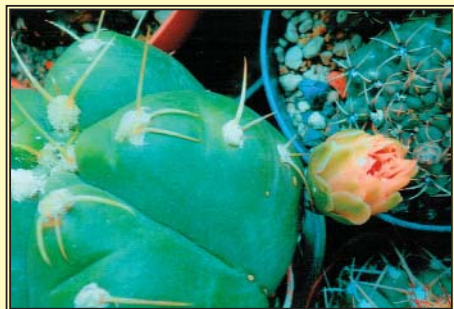
Ægteparret Weskamp ca. maj 1997

Herover: *Turbinicarpus klinkerianus*
Opkaldt efter Christian Klinker, Slesvig

Efter den nyeste nomenklatur hører denne *Turbinicarpus* til *T. schmiedekianus*-gruppen. Christian Klinker var efter 2. verdenskrig en meget kendt gartner i Slesvig, med kaktus som speciale. Den kendte kaktusforsker Backeberg aflagde ham et besøg, og benyttede derefter Klinkers navn ved en nybeskrivelse indenfor *Turbinicarpus*-slægten.

Christian Klinker døde i en høj alder, og blev begravet på Domkirkens kirkegård i Slesvig

***Gymnocalycium horstii* (2014).** Blomsten er fremkommet langt nede på planten.

Mit første møde med den røde *Gymnocalycium* i Wien 1975.

???

Tekst: Hanna E. Hansen

Foto: Lars Ryder

"Det bliver mystiskere og mystiskere", sagde Alice, da hun var faldet ned gennem kaninhullet. Og jeg følte lidt af det samme 1. påskedagsmorgen, da jeg gik ud i drivhuset. Vores drivhus består af en overbygget terrasse. Der er en glas-dør i gavlen ud til haven, den er normalt stænget. Derudover er der adgang direkte fra stuen. Altså ikke umiddelbar adgang for større væsener.

Påskelørdag tog vi vinterdækket ned, hvilket vil sige, at solåbnerne igen blev aktiveret, så der var udluftning, når solen var på. Ved den lejlighed blev alle planter grundigt inspiceret - en enkelt var gået til de evige kaktusmarker efter længere tids skranten - det sædvanlige om foråret. Men ellers var alt vel.

Jeg har en smuk *Notocactus miliaris* en trofast blomstrer gennem flere år. I toppen har - havde - den en del uld rundt om frøkapslerne og de gamle blomsterstande. Om morgenen 1. påskedag kunne jeg så konstatere, at denne uld var plukket af, og en del af det lå spredt over naboplanterne. Planten var ellers helt intakt, åbenbart var det kun ulden, der havde interesse. Det måtte være sket i løbet af lørdag eftermiddag eller natten til søndag. Men af hvem/hvad og hvordan?

Jeg har været invaderet af adskillige krapyl i årenes løb: hærskarer af flyvmyrer, bobyggende jordbier, snegle med og uden hus og mus ikke at forglemme. Da de tre første kategorier normalt ikke interesserer for uld, mistænkte jeg i første omgang mus. Men mus har

Et foto fra tidligere år af
Notocactus miliaris
- inden den
blev "barberet"

det med at efterlade små høm-høm'er over alt, og de har også med et - for musene - katastrofalt resultat gnavet i planterne. Og der var ikke noget tegn på mus at se noget steds. Og mus ville næppe nøjes med at lave ravage i kun en plante

Teori: Der er et par små finker af en slags, der har udvist interesse for redekassen i det nærtstående rønnebærtræ. Kunne det mon tænkes, at en af dem er smuttet ind gennem de åbentstående tagvinduer og har fundet en dejlig lodden plante, der ikke alene kunne levere redemateriale, men måske også lidt frø? Til dato er der nu ingen andre af mine "lådne" planter, der har lidt under en lignende barbering.

Myrerne er i øvrigt vendt tilbage. Jeg ser dem rumstere rundt på planterne, der ellers er pænt uldlusefri p.t. Jeg har ikke fået lokaliseret tuens indgange, måske er det i en urtepotte? Myrer skal jo også have et sted at bo, men behøver det nu lige at være i mit drivhus? De hjemsøger blomsterne, og jeg har dem stærkt mistænkt for at bide støvdragerne af min *Euphorbia obesa* hanplante. Nå, hvis det kan resultere i frø, vil jeg tilgive dem, jeg har kun den ene *Euphorbia*-han i hele samlingen, så der kommer ikke hybrider ud af den bestøvning. Men det kan blive interessant at se senere på året, om der endnu engang kommer flyvmyrer. Det er adskillige år siden sidst. 7-9-13.

Euphorbia hamata

- min yndlingssukkulent

Tekst og foto: Ellen Christensen

Heldigvis kunne jeg samme år købe et eksemplar på ELK, så nu kan jeg hver dag nyde mit eget lille private stykke Afrika og mindes en spændende og udfordrende tur - og det er da slet ikke så dårligt!

Da vi i 2014 besøgte Sydafrika og Namibia, var jeg ikke klar over, at jeg ville blive hovedløst forelsket i en *Euphorbia*. Den tog mig simpelt hen med storm, som den stod der i det røde sand og blomstrede. Planten I ser her ovenfor var en af de største vi så og målte ca. 1 meter i diameter. Til højre er der en mindre og yngre udgave, men den er ikke mindre betagende.

Neochilenia woutersiana - igen

Tekst og foto: F. Bartig

Man savner Gunnar Ravn. I 2013 efterlyste jeg artsnavnet på en *Neochilenia* sp., jeg havde købt af Gunnar Ravn engang først i 1990'erne. På etiketten var slægtsnavnet læseligt men artsnavnet så forvitret, at jeg måtte give op. Vort blads redaktør forbarmede sig over mig og fandt problemets løsning på Internettet, som er lukket land for mig. Der var tale om en *Neochilenia woutersiana*!

I teksten fra 2013 erklærede jeg vist nærmest denne kaktus min kærlighed. Dens blomster er ret bedårende. Jeg vedlagde et billede af planten som det pågældende år havde præsteret at udvikle ikke mindre end 6 blomster på samme tid. Blomsterne fremkommer i spidsen af stænglen, som ikke er mere end 3 cm i diameter,

så jeg mente, at 6 blomster måtte være nær det maksimalt mulige. Men dér tog jeg fejl (det sker af og til).

I foråret 2016 voksede ikke mindre end 14 knopper frem i spidsen af Gunnar's *Neochilenia*. Temmelig overvældende må jeg sige.

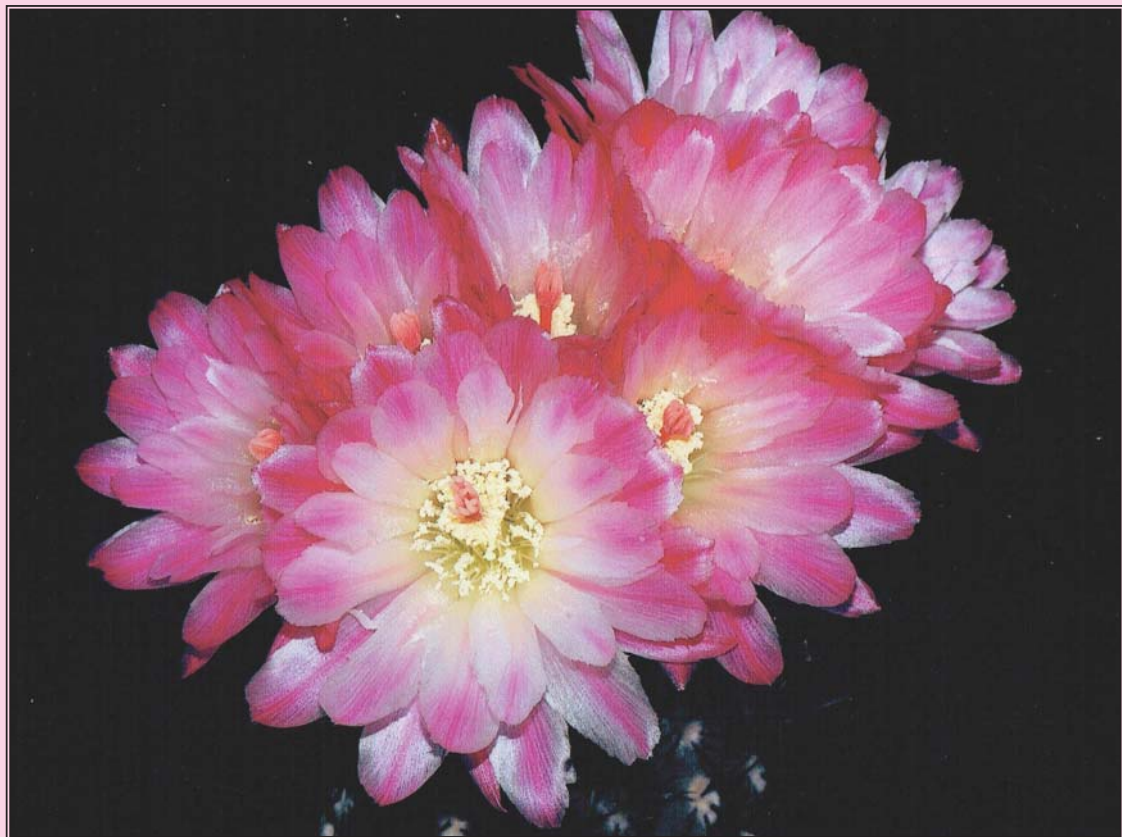
Den 10. april deltog jeg i Jyllandskredsens generalforsamling i Horsens hos Gurli og Christian Lorentsen. Spændende planter og overdådigt kaffebord - ét af forårets højdepunkter! Når det overhovedet er muligt for mig at deltage i denne lyksalighed, skyldes det Preben Daugaard, som tålmodigt accepterer mit selskab i de par timer, det, i hans bil, tager at transportere os begge fra Aarhus til Horsens og tilbage igen. Da vi nåede

Aarhus efter nys omtalte generalforsamling, ville jeg sige tak for køreturen til Preben og hentede derfor Gunnar's

Neochilenia for at vise ham den. Bortset fra et par knopper var alle sprunget ud. Jeg er sikker på, at Preben fandt synet lige så betagende som jeg - i hvert tilfælde mente han, at jeg burde sende et par billeder af fænomenet ind til vort blad.

Måske kan man kun tælle 13 knopper, men der kom en efternøler.

8 nyudsprungne blomster - de er kønnest, når de er helt nye.

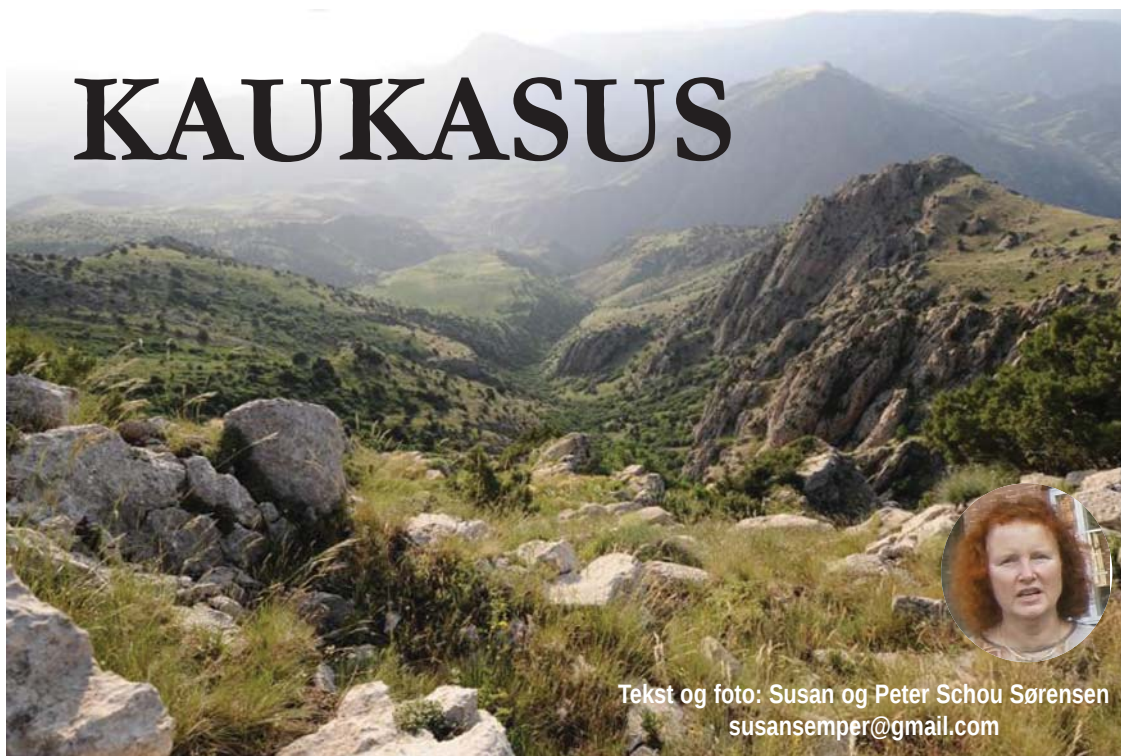
Desværre lever
Gunnar ikke
videre i de
mange planter,
han har efterladt
rundt omkring i
vore samlinger -
men mindet om
ham gør.

Litteratur:
Bartig, F.: En
Neochilenia -
men hvilken?
KoaS nr. 2, juni
2013

Næsten "fuldt hus" - kun et par knopper mangler.

KAUKASUS

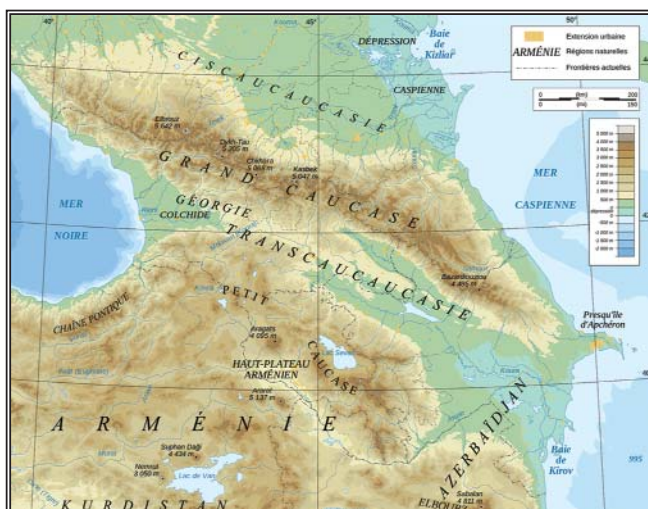

Tekst og foto: Susan og Peter Schou Sørensen
susansemper@gmail.com

Jeg sidder her en søndag eftermiddag i slutningen af februar og dagdrømmer. Om en bjergkæde, vandrestøvler og oppakning - om at gå på opdagelse i den vilde natur. Egenhændigt finde og fotografere dyr, planter og bjergarter! Ja, ja - i morgen er der atter en arbejdsdag og så fremdeles, jeg må nøjes med at fryde mig over, at jeg faktisk kender til 12 forskellige *Sempervivum*-arter, der alle stammer fra Kaukasus og "omegn".

Af de tolv arter har jeg testet de elleve i haven i Valby. Kun *S. ermanicum*, kendt fra en enkelt lokalitet, har jeg ikke kunnet opdrive. Det siges og skrives, at der også findes en fæl nr. 13 art, som ved menneskers hjælp har sneget sig op i Kaukasus-bjergene - illegalt! Det er selvfølgelig *S. tectorum*, der altid har fulgt mennesket, hvor det har slået sig ned, og som også er naturaliseret så langt imod øst.

S. altum
S. charadzeae
S. ossetiense
S. annae
S. dzawaschischvili
S. pumilum
S. borissovae
S. ermanicum
S. sosnowskyi
S. caucasicum
S. ingwersenii
S. transcaucasicum

Tilbage til de elleve, som er på tålt ophold (hvor fik jeg lige det udtryk fra ?) i vores have. *S. ossetiense* stammer, som navnet angiver, fra Ossetien, hvor den vokser på kalksten i 1500 m højde. Sammenstemmende med mine kilder kan jeg konstatere, at *S. ossetiense* er den mest sukkulente *Sempervivum* og derfor svær at holde i live. 2. foto. Det er en regnvåd vinter, som den nuværende, der gør det vanskeligt. Om den kunne overvintre delvis i udestuen, det skal afprøves i næste sæson.

Foto 2. *Sempervivum ossetiense*

De tilbageværende ti arter er rimeligt nemme, når de tilgodeses med dræn og sollys. På billede nr. 3 & 4 ses *S. caucasicum*, en stor, *tectorum*-lignende plante, der er vidt udbredt i Kaukasus-landene: Georgien, Azerbaidzhan & Dagestan. Her vokser den i sandet og kalkholdigt jord i skiferbjerge i op til 2600 m højde.

Fortsættes i næste nr. med arterne:

S. dzawaschischvilii

S. pumilum

S. annae

Foto 3. *Sempervivum caucasicum*

Foto 4. Blomsten på *Sempervivum caucasicum*

Mammillaria bertholdii -

en ny storblomstret *Mammillaria*

Tekst: Michael Nielsen, Foto: Ellen Christensen

Tyskeren Andreas Berthold fandt under en rejse i marts 2013 en interessant plante i staten Oaxaca i det sydlige Mexico. Da den ikke blomstrede havde han ingen ide om, hvad det kunne være. Senere undersøgelser på lokaliteten viste, at blomsterne havde det typiske rør som en *Mammillaria saboae* og tilhørende typer. Dette bekræftede at denne *Mammillaria* hørte til longiflorae - de storblomstrede *Mammillaria*. Den nye art fik navnet *Mammillaria bertholdii* efter ham, der fandt den.

Det er en fantastisk ny art. For mig en det en blanding af *Mammillaria luethyi* grundet de lange vorter, *Mammillaria pectinifera* og *Pelecypora aselliformis* grundet tornene. Arter som dog vokser langt fra Oaxaca i det nordlige Mexico.

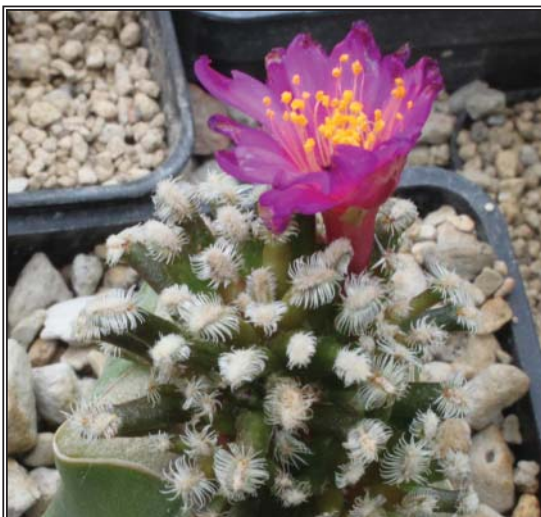
Jeg var så heldig at kunne købe en lille podet frøplante på ELK sidste år (2015), som man kan se på det øverste billede. Podet på *Myrtillocactus*. Den var lidt "åben" i vorterne og tornene ikke så tætte. Den har så i løbet af foråret vokset pænt og blevet mere "tæt" i vorterne og her i april måned kunne jeg spotte knopper i planten. Stor var glæden da den en morgen stod med en udsprunget blomst, som det fremgår af billedet. Det er altid spændende at se en blomst første gang på en ny art.

Den vokser faktisk så godt at den har sat flere sideskud og her i maj måned har jeg forsøgt at skære et par sideskud af og podet på *Myrtillocactus*. Så hvem ved.....måske har jeg et par *Mammillaria bertholdii* til salg på årsmødet i august på Fyn.

Øverst: sept. 2015 - *Mammillaria bertholdii*

Midt: april 2016 - knoppen er brudt frem

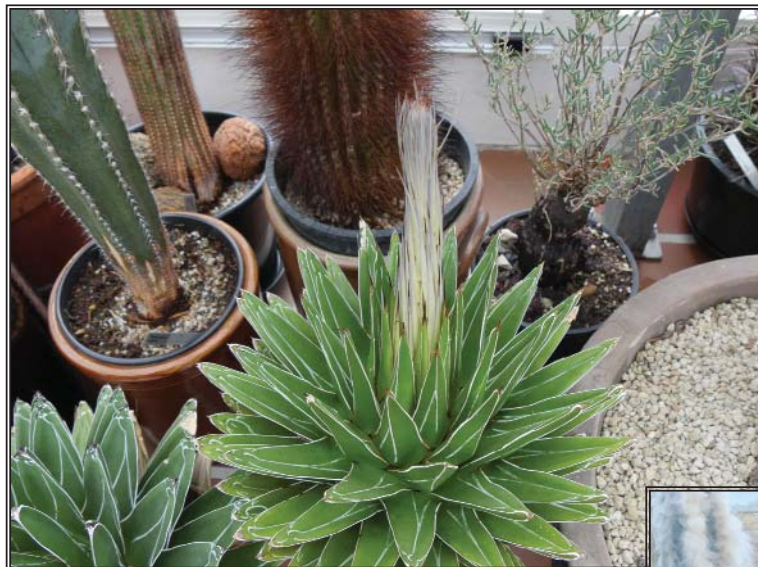
Nederst: april 2016 - blomsten er lidt flosset i kanten, men meget smuk.

To alderspræsidenter

Tekst og foto: Christian Lorentsen

Agave victoriae-reginae

Sådan så blomsten ud 3. maj 2016

En morgen på min sædvanlige rundtur i udestuer og drivhus fangede mit øje noget usædvanligt på gulvet i udestuen. Den ene af to selsåede *Agave victoriae-reginae* så mærkelig ud - den var gået op i en spids! Så gik det op for mig, at den var i gang med at blomstre ca. 41 år efter, at jeg såede den. Jeg ved ret præcis hvornår for det var samme år, som vores søn blev født. Frøene blev bestilt hjem fra NKS's legendariske frøliste, som gennem mange år blev udgivet og kommenteret af Peter Brandt.

Frøene blev oprindeligt købt som *Agave fernandi-regis*, men da planterne blev store nok til at kunne bedømmes, lignede de fuldstændig *Agave victoriae-reginae*. Ifølge litteraturen skal *Agave fernandi-regis* have rødbrune marginer på bladene i modsætning til *Agave victoriae-reginae*, som har

sølvfarvede kanter. Da mine helt klart har sølvfarvede marginer, har jeg valgt, at mine må være *Agave victoriae-reginae*.

De efterfølgende dage holdt jeg øje med udviklingen af blomsterstanden og målte med jævne mellemrum højden på den. Der var godt nok fart på - i starten voksede den op til 20 cm på et døgn.

23. maj
har blomsterstænglen
nået godt 1 meter

Agavens blomsterstand
Sådan så den ud 16. juni 2016

Lige nu, godt en måned efter, er den ca. 160 cm høj. Den vokser ikke meget mere, men nu venter jeg på, at blomsterne folder sig ud og åbner sig.

Agaver dør jo som bekendt efter blomstringen, og min plante ser også allerede noget mat ud. Den anden *Agave victoriae-reginae*, som står lige ved siden af, er sået samtidig med den første, og er endda lidt større, men viser ikke tegn på at ville blomstre. Måske blomstrer den inden for de næste par år, hvorpå den også dør, men heldigvis har jeg flere væsentlig yngre planter på "lager", så jeg ikke skal undvære synet af denne smukke *Agave*.

Samme år som de to *Agaver* såede jeg også *Aloe dichotoma*. Der er kun en enkelt tilbage, men den er til gengæld vokset sig 2,35 m høj! Den når næsten glasset i taget i udestuen, der hvor den står nu, men hvis jeg flytter den, er der plads til at den kan vokse op til 2,95m. Den har blomstret to gange i årenes løb, og har derfor fire hoveder eller kroner, da *Aloe dichotoma* som bekendt deler sig i to for hver blomstring. *Dichotoma* betyder "divided in two". Nu venter jeg spændt på den næste blomstring, som vil give 8 hoveder og derved få planten til at ligne en "rigtig" voksen *dichotoma*, som vi har set dem på vores tur til Sydafrika og Namibia.

19. juni. *Agave victoriae-reginae* er endnu ikke sprunget ud, så fortsættelse følger i næste nummer af bladet

Foto tv.: Den øverste del af
Aloe dichotoma
med de fire hoveder

Foto herunder:
Den 2,35 m høje
Aloe dichotoma.
Til højre for den ses artiklens
anden hovedperson -
den blomstrende
Agave victoria-regina

På Afrikaans kaldes *Aloe dichotoma* for Kokerboom, hvilket betyder pilekoggertræ. Navnet kommer af, at Bushmænd og Hottentotter brugte barken og grenene til at lave pilekoggere til deres forgiftede pile.

Udenfor Keetsmanshoop vokser der så mange, at det ligner en hel skov. De ældste pilekoggertræer her er mellem 200 og 300 år gamle og farmen Gariganus, hvor skoven er, blev i 1955 erklæret som nationalpark.

Artiklens forfatter og frue
ved et par flotte
Aloe dichotoma
i Namakwa,
Sydafrika 11/8 2014

Tekst: Michael Nielsen
Foto: Ellen Christensen

Agave albopilosa - sukkulenternes *Melocactus*

Agaveslægten fylder ikke meget i vores samling. Ikke fordi arterne ikke er smukke, men de har desværre den ulempe, at de fylder meget. Og plads har man aldrig nok af. Derfor er det hos os bare blevet til de mindre arter så som *Agave victoriae-reginae* og *Agave pumila*, som begge er mindre arter.

Af den grund var det interessant at høre om en ny art *Agave albopilosa*, som blev fundet i 2007 i Huasteca Canyon ved Monterrey i det nordlige Mexico. Den bliver bare 15-30 cm i diameter og har trekantede

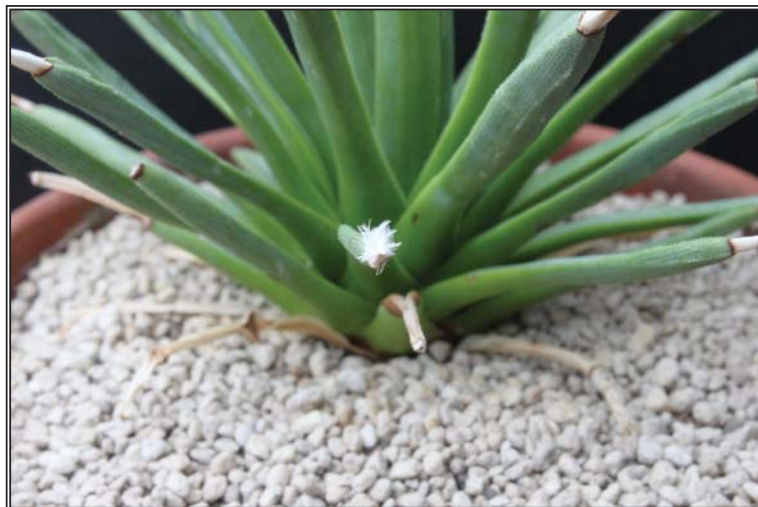
1. *Agave albopilosa*. Denne plante er 10 cm i diameter. Nederst til venstre kan man begynde at skimte, hvordan spidsen åbner sig og de hvide hår titter frem.

2. OBS spidsen af det andet agaveblad fra venstre. Revnen i midten minder om et gardin. Når Agaven når "puberteten", åbner det og ud kommer de fine hvide hår.

blade som ender i en spids torn. Umiddelbart måske ikke specielt interessant, men i området omkring enden af bladet findes en fortykkelse, som minder lidt om en *Lithops* - to "blade" med en revne imellem (se billede 2). Men nu kommer så det interessante. Når planten opnår en vis alder eller størrelse "revner" det fortykkede område og ud kommer fine hvide hår som danner en krans rundt om bladet (se billede 3 og 4).

Jeg købte på ELK for nogle år siden et par frøplanter på ca. 5 cm i diameter. Derefter begyndte ventetiden. Jeg havde læst, at man

3. Det er de nederste (og ældste) bladspidser på agaven, der først revner, så man kan nyde synet af de fine hvide hår.

skal vande dem forsigtigt og plante dem i et meget porøs gro medium, da de ellers let rådner. Det kan godt være det gælder for helt små frøplanter, men når jeg så på planten og de kraftige *Agave*-rødder, så besluttede jeg, at den nok ikke var så følsom for vand. Jeg tror, at når man finder en ny art, så skriver man per definition, at den skal vandes forsigtigt, fordi den er sjælden, hvilket ikke altid er sandheden.

Derfor begyndte jeg at vande dem som alle andre *Agaver* og tilførte gødning. Det betød at de begyndte at vokse pænt til. Men der var stadig intet tegn på de hvide hår. Men så pludselig i 2015 åbnede det ene blad sig og udkom de fine hvide hår, men mere blev det ikke til. Her i 2016 er begge vore *Agaver* begyndt at danne den fine krans af hvide hår i spidsen af de nederste blade. De har

begge nu en diameter på ca. 8-10 cm, hvilket jeg vurderer vil være den størrelse de skal have for at udvikle de fine hvide hår og derfor også relationen til overskriften på denne artikel.

Udviklingen minder lidt om en *Melocactus*, som skal nå en vis alder/størrelse før cephaliet udvikler sig, uden der dog er nogen sammenhæng. *Agavens* hvide hår er naturligvis ikke et cephalium.

Mit råd er derfor, at hvis man ikke vil vente flere år på at se de hvide hår på en *Agave*

albopilosa, så skal man købe planter på ca. 8-10 cm. I øjeblikket hører denne fine *Agave* desværre ikke til blandt de billigste, men med det store antal frøplanter der findes på markedet, vil prisen nok falde i tiden fremover.

4. Agavespiden set fra siden.

Nordisk Kaktus Selskabs Generalforsamling

Lørdag d. 27. august 2016

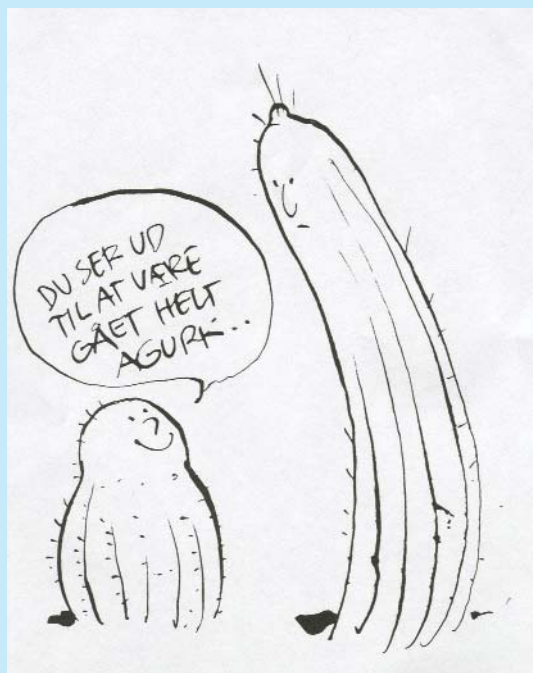
Dalum Landbrugsskole i Odense

Tekst: Finn Larsen (sekretær)

Husk at tilmelde dig
NKS årsmøde og generalforsamling
på Dalum Landbrugsskole
senest d. 6. august 2016.

Læs meget mere og se programmet på
hjemmesidens forum eller i det forrige nummer
af KAKTUS og andre sukkulenter.

Dagsorden ifølge vedtægterne:

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent
3. Formandens beretning
4. Kassererens beretning og fremlæggelse af regnskabet for 2015.
5. Fastsættelse af kontingenter for 2017.
6. Indkomne forslag
OBS! Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være bestyrelsen i hænde senest 20. august.
7. Valg af formand. Erik Holm bestrider posten som formand og accepterer genvalg.
8. Valg af to suppleanter til bestyrelsen.
Jørgen Ørsted Hørlyck er nuværende 1. bestyrelsessuppleant.
Per Hindborg Garner er nuværende 2. bestyrelsessuppleant.
9. Valg af revisor. Bjarne Kjemppf er nuværende revisor.
10. Valg af revisorsuppleant
Jens Jensen er nuværende revisorsuppleant.
11. Eventuelt (der kan ikke træffes beslutninger under dette punkt).

Nordisk Kaktus Selskab

Årsregnskab for 2015

Tekst: Rolf Hohlweg

	Udgifter	
	DKK	Kommentarer
Årsmøde Dalum	41.020,00	
Årsmøde (foredragsholder og gaver)	6.598,00	inklusiv udgift til foredragsholder i 2014
Rejser, møder	2.840,13	
Tryk, medlemsblad	23.878,25	inklusiv jubilæumsudgave
Reklame (banner, plakater)	9.068,75	
Jubilæumspotter	7.500,00	
Porto	8.298,09	
Kontorudgifter	1.240,54	
Bankgebyrer	323,00	
Udgifter, total	100.766,76	

	Indtægter	
	DKK	Kommentarer
Kontingent, papirmedlemmer	23.620,53	
Kontingent, e-medlemmer	4.617,68	
Årsmødeindtægter	37.427,35	indbetalt af deltagere
Pottesalg	1.610,00	
Andet salg v. årsmøde	410,00	
Auktioner	2.280,56	
Indtægter, total	69.966,12	

	Kontosaldi per 31. dec. 2015	
	DKK	
Danske Bank	44.272,62	
PayPal	0,00	
Årets underskud	DKK 30.800,64	

Regnskabet for 2015 er revideret og godkendt af Bjarne Kjempff d. 30. april 2016

Orbea gerstneri ssp. *elongata*

(R. A. Dyer) Bruyns 2001

Tekst og foto: F. Bartig

Det er beklageligvis ved at være ret svært at skaffe nye stapeliarter her i Danmark. Gartneriet Klejsbro's lukning for et par år siden var et stort tab. Muligvis kan man skaffe planter gennem Internettet, men jeg har ingen erfaring med dét.

Imidlertid sker det, at en art sættes til salg i forbindelse med vore hyggelige sommermøder i Jyllandskredsen, som det nu hedder, eftersom den tidligere Østjyllandskreds er eneste overlevende kreds i Jylland.

I foråret 2014 erhvervede jeg ved et møde hos B. Kjempff i Løvel en *Orbea gerstneri* ssp. *elongata*. Jeg har ikke dyrket denne form før, så det var jo spændende. Sommeren 2014 var upåklagelig fin - blot ikke hos mig, hvor en uønsket flytning skabte kaos. Måske var det derfor, *gerstneri*'en ikke blomstrede dén sommer. Men i juni 2015, hvor vejret, som bekendt, var dårligt, blomstrede planten, og jeg har ingen grund til at tro, at den skulle være svær at dyrke.

Orbea gerstneri er en art, som vokser i det sydøstlige Afrika. Der er 2 underarter.

Nominatformen findes sydligst og vokser lavere, 250-700 m.o.h., end *elongata*-formen som forekommer i højder fra 900-1600 m i bjergene langs Olifants River og dens biflod Blyde River (se evt. Bartig 2014/*Huernia blyderiverensis*).

Peter Bruyns oplyser, at ssp. *elongata* blev opdaget af C. T. Phillips omkring 1969 i bakkerne over den nu nedlagte og forladte asbestmine ved Penge(!). Jeg har søgt i Times Atlas efter lokaliteten med dette, i en danskers øren, så lifligt klingende navn, og jeg har vittelig fundet tre steder i verden, hvor folk kan prale med, at de bor og dermed vader rundt i Penge, men ingen af dem ligger i Sydøstafrika desværre.

Da jeg altså kan takke NKS (og Bjarne Kjempff) for, at jeg har fået fat i denne smukke art, skal jeg af samme grund afstå fra at holde oplevelsen, det for mig var at se den blomstre, for mig selv. Vedlagte foto viser de 3 "søstjerner", det blev til i denne omgang. Kronbladene er, som de i øvrigt altid er hos disse planter, sammenvoksede ved basis. Her hos *gerstneri*'en

danner kronbladenes sammenvoksede del en dyb skål, ja nærmest en krukke, i hvis bund bikronen befinder sig. Blomsternes øvrige karakteristika fremgår formentlig af fotografiet. De lever ikke så længe - ca. 3 døgn blev det til.

Litteratur:

Bartig, F.: Forær dig selv en *Huernia*. Kaktus o. a. Sukkulenter Nr. 2, juni 2014

Bruyns P. V.: *Strapeliads of Southern Africa and Madagascar*. Umdaus Press, South Africa 2005

Stapelia grandiflora - nej! *Stapelia hirsuta* - muligvis?

Tekst: Flemming Bartig og Ellen Christensen. Foto: Flemming Bartig

Mon ikke det bliver det sidste I hører om *Stapelia grandiflora/hirsuta* i denne omgang. Jeg har i hvert fald besluttet mig at kalde min plante *Stapelia hirsuta*, efter jeg fik dette svar fra Flemming Bartig: Han skriver:

"Problemet med *Stapelia hirsuta* er, at det er en ekstrem variabel art! Den har sat taxonomer grå hår i hovedet gennem årtier, hvad en alenlang række synonymer bærer tydeligt vidnesbyrd om. Den botaniske systematik har endnu ikke nået et niveau, som gør den fortjent til betegnelsen eksakt videnskab.

Jeg har indtil videre valgt P.V. Bruyns som min mentor. Han virker som om, han har nogenlunde styr på tingene - så meget styr som man nu kan ha', når man ikke er Vorherre. Bruyns opererer med fem

Stapelia hirsuta-varianter (*hirsuta* - *vetula* - *tsomoensis* - *baylissii* - *gariopensis*). Lad gå med at disse varianter blomster ikke ligner hinanden særlig meget, men blomsterne indenfor de enkelte varianter er også ret forskellige - så forskellige at man for en overfladisk betragtning kunne mene, at der var tale om forskellige arter (hvad en del botanikere i tidens løb også har ment, at der var). Plantesamlere som os i NKS så godt som

uden felterfaring er naturligvis fuldstændigt på Herrens mark. Medens jeg skriver dette, sidder jeg og kikker på et billede i Bruyns' bog fra 2005. Billedet viser angiveligt: "*S. hirsuta* v. *hirsuta* Mitchell's Pass, in habitat, April 1994, with flowers almost completely hairless." Tilfældigvis har jeg i min samling en *S. hirsuta*, som angiveligt er indsamlet i Mitchell's Pass, og jeg har endda også et billede liggende af blomsten (se foto). Er blomsten "hårløs"? Nej vel - det kan man vist ikke påstå. Men jeg har jo heller ikke indsamlet planten selv, og hvor sikker kan

man være på etikettens oplysning? Endelig er der den mulighed, at planterne på samme lokalitet varierer betragteligt med hensyn til graden af behåring - det er måske i virkeligheden den mest sandsynlige forklaring."

Stapelia hirsuta

Det er rart, at man via vort blad kan få svar på hvad planterne i ens samling hedder. Samme mulighed er der også i forummet på NKS hjemmeside. Brug det flittigt, både til at få opklaret plantenavne, men også hvis du vil "prale" med at en af dine planter netop har sat blomster eller på anden måde har overrasket dig. Skriv en kort eller lang notits om dine oplevelser med planterne. Jeg venter spændt!!

M E D D E L E L S E R

Jeg har ikke modtaget nogen meddelelser til denne udgave af Kaktus og andre Sukkulenter, så jeg benytter pladsen til at vise nogle af medlemmernes fine planter.

Rasmus Christensen

Lars Lundgren: *Stapelia barklyi*

Hans Keil: *Lewisia*

Rasmus Christensen

Lars Lundgren: *Leuchtenbergia principis*

Hans Keil: *Bowiea volubilis*

Rasmus Christensen

Lars Lundgren:
Thelocactus hexaedrophorus v. *major*

Postfach 1107 D/71385 Kernen
Tel. 07151 41 891 Fax 07151 467 28
email: Uhlig-kakteen@t-online.de

51 år

Kaktus og andre sukkulenter

- mere end 2000 arter sjældne planter og frø
- verdensomspændende forsendelser
- skriv efter listen mod betaling af 2 internationale svarkuponer
- besøgende - også i grupper - er velkomne
- løbende tilbuds-supplementer
- detail- og engros-handel

Bliv medlem af Dansk Orchide Klub

Medlemsbladet ORKIDEER
udkommer 6 gange årligt.
Find lokalklubbens hjemmeside
for kommende arrangementer
på www.orkideer.dk

Deltag uforpligtende i et
klubmøde i din lokale orkideklub.
E-mail: bente_kaj@mail.dk

Kaktusgartneriet

Kom og se vore mange forskellige kaktus og sukkulenter. Kig forbi på adressen:
Vejlegårdsvej 99, Vallensbæk,
eller ring i forvejen på tlf: **20 94 49 46.**

E-mail: Falle@post1.dknet.dk.

Hjemmeside:
www.kaktusgartneriet.dk

1992 - 2016, 24 år med RICHTER SUKKULENTEN

Postfach 110411, D-93017 Regensburg,
Germany

Tel+Fax 0049 9409 869245

e-mail: richtersukk@t-online.de

Siden 1992 med forsendelse af mexicanske og vinterhårde kaktus, Agaver, Yucca, Sedum - planter fra egne frø.

Gratis plante - og bogliste - ny udgave er udkommet.

Nye bøger:

Hochstätter(2007): The genera Pediocactus, Navajoa, Toumeyia	90,-euro
(2007) Astrophytum (germ./ital.)	15,-euro
(2006) Ariocarpus (ital.)	12,-euro
(2005) CHOLLA	12,-euro
(2005) The genus Sclerocactus	70,-euro
(2011) Richter, I: Die Gattung Agave	
- obs, prisen er incl. forsendelse	40,-euro

Pelargonier (en verden for sig)

er andet og mere end "bare"
Dronning Ingrid.

Prøv et gratis nummer af "Pelargonie Nyt"
som udkommer fire gange om året.

Henvendelse til kasseren
Niels Ejner Carlsen på
tlf. 61740093 eller
mail: thors7@stofanet.dk

QR-kode til NKS hjemmeside

QR-kode til NKS facebook

Turbinicarpus pseudopectinaus v. rubriflorus

Foto: Lars Lundgren

Indholdsfortegnelse for

“KAKTUS og andre SUKKULENTER” nr. 2/2016

Formanden har ordet - <i>Erik Holm</i>	side 3
Kaktusnavne syd for grænsen - <i>Hans Keil</i>	side 4
??? - <i>Hanna E. Hansen</i>	side 6
<i>Euphorbia hamata</i> - <i>Ellen Christensen</i>	side 7
<i>Neochilenia woutersiana</i> - igen - <i>Flemming Bartig</i>	side 8
Kaukasus - <i>Susan Schou Sørensen</i>	side 10
<i>Mammillaria bertholdii</i> - <i>Michael Nielsen</i>	side 12
To alderspræsidenter - <i>Christian Lorentsen</i>	side 13
<i>Agave albopilosa</i> - sukkulenternes <i>Melocactus</i> - <i>Michael Nielsen</i>	side 16
NKS generalforsamling - <i>Finn Larsen</i>	side 18
NKS regnskab - <i>Rolf Hohlweg</i>	side 19
<i>Orbea gerstneri</i> ssp. <i>elongata</i> - <i>Flemming Bartig</i>	side 20
<i>Stapelia grandiflora</i> - nej! <i>Stapelia hirsuta</i> - muligvis? - <i>Bartig og Christensen</i>	side 21
Meddelelser - billeder fra <i>Hans Keil, Rasmus Christensen og Lars Lundgren</i>	side 22